

סדרת הצבעים

גיליון 110

מרץ 2024 • אדר ב' ה'תשפ"ד

מוֹטִיב

על שם ליאורה דיין

ירחון בנושא שירה וספרות עברית

צֶהָב ד

רותי איצקוביץ'
אלעד ארנון
מיכל גולני
תמד דוד־כריספי
אפי הלפרין
נעם מוטולה
אריאן נוי־גדות
אסתר קאפח
אפרת קוזין
נטלי שיר

אנחנו ממשיכים עם סדרת הצבעים שלנו, והפעם עם הצבע הזהוב.

תוכלו לקרוא כאן על כל מה שקשור בצהוב, על הדברים הצהובים והתחושות הזהובות, ועל כל מה שקורה בין האסוציאציות והדימויים הצהובים.

אנחנו מאחלים לכולנו ימים שקטים וטובים יותר, בשורות טובות, וחזרתם של כל החטופים והחיילים שלנו בשלום הביתה,

אלירן דיין, יאיר בן-חור, רובי גורדון, עמליה ויניק, רוזי גולן

את הגיליון נפתח בשיר של איציק מורדוב.

בקרגו של חניון

בְּקָרְגוֹ שֶׁל חֲנִיּוֹן

בְּפִיר צְבוּעַ בְּצָהָב

הַהוֹד דּוֹעֵף

רְעִיל

בְּלִי עֵרֶף עוֹד

דוֹהָה בּוֹ הַצָּבֵעַ

וּבְצָרִיף בְּנוֹי

נֶחֱלֵשׁ וְנֶרְקָב.

ירחון "מוטיב" הוא כתב עת מקוון לעת עתה המתפרסם אחת לחודש.

כל גיליון יעסוק בנושא שהמערכת תבחר, ויפורסמו בו עשר יצירות.

העבודה בירחון מתבצעת בהתנדבות מלאה, אי לכך אין לצפות לתגמול כספי כלשהו על פרסום יצירות, לרבות לא לתמלוגים כלשהם; בשליחת יצירה לפרסום מאשר היוצר את אפשרות פרסומה בירחון, ולא יהיו ליצר השגות או טענות באשר לפרסום או לאי-פרסום יצירתו בירחון.

ליאורה דיין ז"ל הייתה אוהבת אדם. אהבתה הגדולה ביותר הייתה למילה הכתובה ולקריאת ספרות ושירה, ואותם קראה עד סוף ימיה.

ירחון "מוטיב" נוסד לזכרה ונושא את שמה.

תמונה מדומה

בסוף של הכול פניו היו צהובות.

היא אף פעם לא ידעה שלפנים יכול להיות צבע כזה, עם הפנים הצהובות הגיעו גם החזיונות.

הרופאים אמרו לה שזו תופעת לוואי, תגובה של הכבד ההרוס והרעלים שהצטברו לו בגוף, אבל שירה האמינה שאולי הוא באמת רואה דברים, דברים שהם, הרופאים, פשוט לא רואים, שאולי עכשיו, בעקבות המצב הזה, הקור הנסתר, החוט הדקיק שמסמא את העיניים ביום־יום, נפתח והוא מורשה לרגע לראות את המַעְבָּר.

תכלס הסתדר לה בראש שאנחנו לא לבד פה אלא שיש סביבנו עוד ישויות.

לפעמים כשהייתה משתפת אותו ביום־יום במחשבות האלה שלה, הוא היה מסתכל בה חצי מחויך ואומר לה: "רק לך יכולים לעבור כאלה דברים בראש". כשהייתה מעקמת את פרצופה היה נושק על אפה בעדינות ומוסיף: "ובגלל זה אני אוהב אותך".

עכשיו כשאמר לה: "אני פוחד, אני רואה דמויות", נבהלה לרגע ולחצה את ידו. לא רצתה שאולי יעבור פתאום אל הצד האחר. אולי גם אני קצת משתגעת מהימים והלילות הארוכים פה, חשבה לעצמה.

היא נזכרה בימים הזהובים כשהיו מתגלגלים בתוך שדות רחבים וארוכים של חיטה ירוקה. עכשיו הם כאן.

ז'ניה האחות נכנסה, היטיבה את הכר מתחת לראשו ובדקה את העירוי. היא חייכה אליה ואמרה: "אולי בכל זאת תלכי הביתה קצת לנוח? אני מבטיחה להיכנס אליי כל חצי שעה".

אבל שירה נענעה בראשה וסירבה. היא חזרה ואמרה לעצמה בראש שאם השער הזה ייפתח שוב והוא יחשוב לעבור אליי, היא רוצה להיות כאן ולשמור שהוא לא יחצה אותו.

"את מבינה שהצבע של הפנים מעיד על המצב שלו, כן?" ז'ניה ניסתה לוודא, אבל שירה עצמה את עיניה ונזכרה באותו היום שהתגלגלו בשדות וצחקו, ידה הייתה נתונה בידו והיא הביטה אל קרעי השמיים.

היא התבוננה שוב בפניו, עיניו הכחולות ועורו הצהבהב יצרו תמונה מדומה של שמש ורקיע המתמוססים זה אל תוך זה, מתערבבים בנקישותיו הקצביות, החוזרות והאיטיות של המוניטור בחדר.

היא הביטה אל החלון, השמש נאחזה עוד רגע בשמיים כמסרבת לפנות את מקומה לדמדומים.

היא הידקה את אחיזתה בידו והמתינה לשער שייפתח.

מיכל גולני

לצייר אור

הצבע הצהוב אול בקפסה
ואיך אצייר אור?

את יודעת לברר עם השחר
לחשה המשוררת.
צירי באצבעים שיש
צירי לך אור,
אמרה הבוגרת.
שחקי, שחקי
אמרה הילדה

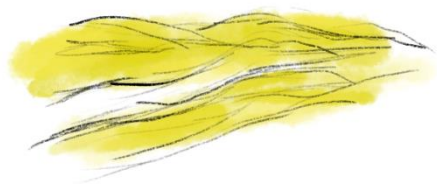

תמונה צהובה של מדבר

רקסים שולחים
זרועות לתוך הנחל
בנגיעות קלות
מטופפות
משב רוח קליל
מנשים חולות נוודים
בנרידים מתפתלים בערוצים.

חד הקר מסתיר ענן
נוגע בשמים
מדגדג לאינסוף
את כפות הרגלים.

צופה בגלריה
של אלהים
מביט
ברגע נצחי בחיי.

ארבעה מקטעי התבגרות מהעוטף

לבד מתחת למיטה

עם השתיקות והחשכה אני בוקא מסתדר. אלו
הדי הצעדים המתקרבים והנעלים
שגורמים לי לפחד.

הטובה והרעים

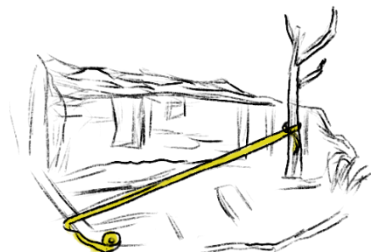
עקשו אמי תיבת
לירות, לא
לדבר.

אחרי

הדממה בבית הילדים ההרוס
מפה באזנים יותר מאלף
פצמ"רים ורקטות.

מרץ 2024

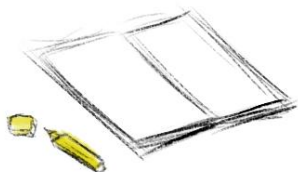
נו, אז מה אם יש סרטים צהבים בכל
מקום? הם לא ממש עוזרים
להחזיר את אבא!

דהיית הצהוב

בגלדויתי למדה המורה
למרקר בצֶהָב אֶת
משפט המפתח בפסקה.
להדגיש אֶת מה שחשוב
שיקבלט לעין הקוראים.
בחלף השנים
הצהוב הלך והשטש.
מה שחשוב היה בגלדות
אבד אֶת גְּדֻלָּתוֹ
ובמלים
חפשי את המסתור
את המשמעות האחרת
שאינה נראית לעין!

0110

סדרת הצבעים: צהוב
מרץ 2024
אדר ב' ה'תשפ"ד

06

נטלי שיר

בשלות

נדעתי שאני מוכנה לזה
כרינג איט און! צעקתי
אנשים המשיכו ללכת הלוך ושוב
הלוך ושוב
הייתי שסק מתוק ובשל
ואף אחד לא שם לב
הרוחות הביאו אתן שכה
עלי השלכת הצהיבו
כמו פגישותינו
נותרו
משהו שפעם היה מיוחד
והיום
הלה תמיד היתה
יותר יפה ממני
היא היתה כל מה שרציתי להיות
וכל מה שלא היה לי

אני לא אוהבת בי כלום
לא את השער, לא את העינים
לא את הלב השבור שקשה לו לקום
אני לא אוהבת בי כלום
לא את הקול, את הגוף
ואם הייתי היקום
הייתי מבקשת פגישה דחוף
עם אלהים
לדבר על הפגמים
על הפרצוף
על דפאון רצוף.
קשה שמש נופלת לשקיעה
היא נעלמת
והעולם עוצר מלקת
וכשהיא מתעוררת
היא משדרת אור צהוב
קשאני נופלת למטה
אני נשברת
וכשאני מתעוררת
אני עדין לא אוהבת
לא אוהבת בי כלום.

צהוב הם קוראים לך
ואני שאלתי על שום מה?
צחקת עלי ואמרת,
אוי אמא, את לא מבינה,
ככה קוראים למי שמרעל על הצבא
רעל צהוב? אני תמהה
ונזפרתי ביום שהיית בן חמש, לקחתי אותך אתי לשווק לקנות פרות וירקות
התלתלים הזהבים שלך נצנצו בשמש כמו היו שזורים בחוטי זהב ובחרת לך מלפפונים ופלפלים
צהבים
תפוחים, תותים ובננות, שכל כך אהבת
רצית להכין סלט פרות.
דפיקה בדלת מפרה את הדממה הלב שלי, מחסיר פעימה. בפתח עומדים קצין וקצינה
אני כבר יודעת שהצהבים רצים ראשונים
הצהבים מוכנים למות כדי להציל אחרים
ובלילות אני חולמת על תלתלים צהבים שהשמש מנשקת מבעד לעננים קודרים.

החלל שבשתיקה

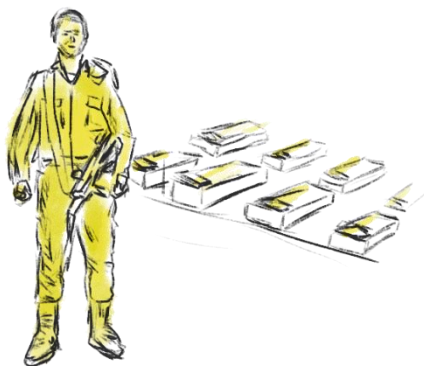
משאית צבאית נעצרה בתריקה,
לרגלי הגבועה הידקה
מול ביתה,
הטובל בחרשת האיסקליפטוס.

מן המשאית הדוממת ירד חיל,
מת מהלך,
פניו מצהיבות למולה,
בוהה בה כמכה הלם,

"מה?"

צריחת
הנערה
מננכת את שתיקתו,

"אני שוב זה עתה מבית הקברות הצבאי,
בו הותרתי חלקים מתחברי הנופלים, אך בעים חלקים
מנשמתים".

0110
סדרת הצבעים: צהוב
מרץ 2024
אדר ב' ה'תשפ"ד

10

אסתר קאכפ

שתיקת המדבר

על נדבנת הגמל
במרחב נטול יוק
גלים גומעים בקצה
מדבר צהוב משמש
חופרים תלמים
ויוצרים תרצי יפי
בגופי, בנשמת
להכיל את
שתיקת המדבר.

הביטו בהם! החזירו אותם הביתה!

121 hostages

16 bodies remain captive.

Total of 137

גברים, נשים, תינוקות, קשישים.
עדיין חטופים על ידי חמאס
[#BringThemHomeNow](#)

מייסד: אלירן דיין
עורך אחראי ונקדן: יאיר בן־חור
עורכים: אלירן דיין, יאיר בן־חור, רובי גורדון, עמליה יניקה, רוזי גולן
איורים ועיצוב גרפי: רובי גורדון

twitter.com/motiv_magazine

motiv-magazine.co.il

info@motiv-magazine.co.il

facebook.com/motiv.magazine

bit.ly/motiv-whatsapp

bit.ly/motiv-youtube

[he.wikipedia.org/wiki/מוטיב \(כתב עת\)/](https://he.wikipedia.org/wiki/מוטיב_(כתב_עת)/)

instagram.com/motiv.magazine

יישומון "מוטיב" זמין להורדה חינם

